

ROPIĆ SIĘ (2) *vb impf*

o jasne.

[*inf* ropić się.] ◊ *praes* 1 sg ropię się (1). ◊ 3 sg ropi się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Wydzielać ropę, ropieć; putrescere Mącz; in pus solvi, putrere Calep; suppurare Cn (2) : Putreo, Marceo, et in pus solvor. – Gnyę, ropie fzie. Calep 879b; [ieśli świérzb álbo krosty bolą á podsychać álbo ropić sye poczynáią, niczym inszym iedno tąż decoctią to fomentuy OczkoPrzymiot 78].

Fraza: »wrzód się ropi« (1): Ulcus putrescit, Wrzód fie ropi/ álbo rozgniwa. Mącz 333d.

Szereg: »ropić się albo rozgniwać« (1): Mącz 333d cf Fraza.

Formacje współrdzenne cf ROPIĆ.

Cf ROPIĄCY, ROPIĄCY SIĘ, ROPIENIE

LWil